

ZGODNJA DANICA. KATOLIŠK CERKVEN LIST.

„Danica“ izhaja vsak petek na celi poli, in veljá po pošti za celo leto 4 gl. 60 kr., za pol leta 2 gl. 40 kr., za četert leta 1 gl. 30 kr.
V tiskarnici sprejemana za celo 4 gl., za pol leta 2 gl., za četert leta 1 gl., ako zadene na ta dan psaznik, izide „Danica“ dan poprej

Tečaj XXXIX.

V Ljubljani, 20. vel. serpana 1886.

List 34.

Kruh življenja.

Kruh življenja, dušam hrana,
Kdo bo vredno Te častil?
Ti nebeška sladka mana,
O, da vredno bi Te vžl!

Naše duše obraniti,
Nam je kruh z nebés poslán;
On med nami hoče býti
Za vse čase — noč in dan.

Pojmo Sveti, Kruh presveti!
Pojmo z angeljci na glas;
Daj, da smemo Te prejeti
Zdaj in pa na zadnji čas.

Da bi poti kdo ne zgréšil,
Da bi vernik terdno stal,
Da bi dušo vsæk si rešil,
Kruh za to nam ta si dal.

Kdor bo jedel Kruh življenja,
Govorí nam to Gospod,
Bo deležen odrešenja
Za vse čase in povsod.

Kdor bo moja Kri užival,
Sklenjen z njim resnično bom;
Njemu v sercu bom prebival, —
On bo moje slave dom!“

To nam Jesus sam obéta,
Ter če biti naša jéd;
Ta beseda Njega svéta
Duhu slajša je, ko méd.

Torej duša, ne zamúdi
Bližati se Kralju tam,
Kjer daróv ti On ponudi,
Kjer ti v jéd če biti sam!

Vsa ponižna k njemu teci,
Saj le On je Ženin tvoj;
Moli Ga, priserčno reci:
Skleni Jesus se z menoj!

Ko si srečo doživela,
Da ti vžiti Njega smeš,
O raduj se, vsa vesela
Hvali, kar naj bolje veš!

Kruh z nebés si nam dodétil,
Okrepčal človeški rod;
Naše duše razvesélil
In poživil si, Gospod!

Ljudstvo srečno moli Njega,
V Zakramentu tu je skrit;
Vredno je češenja vsega —
Jagnje — nebéščanov svit!

Kruh življenja, dušam hrana,
Daj, da vredno Te častím;
Z angeljci naj Ti „hosana“!
Pojem, dokler tú živím.

Ivan Zarnik,
učitelj.

Kardinal Guibert.

Omenili smo že nekoliko preblazega pokojnega kardinala in nadškofa Pariškega monsign. Guiberta; vredno pa je, da se še nekoliko k njemu vernemo. Osmega julija, v starosti 84 lét, umerli kardinal nadškof Guibert dosegel je bil v vojsknem letu pri nemškem cesarjeviču s svojo prošnjo toliko, da je le-tá svoto 5 milijonov, katero je bil naložil mestu Turonu (kjer je Guibert ravno knezoškof bil), znižal na 500.000 frankov; vendar pa vsled pomirja slednjič tudi te svote ni bilo treba plačati. Kot vikši škof Pariški je umerli kardinal neizrečeno veliko storil. Pričel je zidanje cerkve Jezusov. presv. Serca na Montmartru, za kar je polčeteri milijon dobrotnikov darovalo 16 milijonov frankov. Od njega ustanovljena katoliška visoka šola se vsled poznejih sovražnih republikanskih postav, žali, ni mogla na nameravani način razširiti. Kulturna borba je veliko škofijo terdo pritiskala in torej nadškofu delala neizrečeno truda in dajatev. Plača nadškofova znižala se je od 50.000 na 15.000 frankov (4000 tolarjev), kardinalsk. priklada 10.000 frankov bila je zbrisana. Za njegovo osebo samo je bilo to brez pomena; kajti njegova hrana stala je vsak dan 2½ franka. Toda sredstva za podporo

mного ubogih in za naprave bila so s tem zmanjšana. Ker so očitne ljudske šole postale nekerščanske, treba bilo je zidati kerščanskih prostih šol, ki štejejo zdaj čez 50.000 gojencev, za katere je pripravljenih že 17 milijonov frankov.

Zverševanje marcevega sovražljivega dekreta spravilo je mnoge redovniške duhovne in šolske naprave v zadrego in je mnogo škodovalo dušnemu pastirstvu. Vendar posrečilo se je pa kardinalu še zmirom, da je nove župnijske cerkve zidal in razširjal, da, celo ukljub vsem oblastnijskim sovražnostim vstanovljal je nove župnije. Ker je bilo dušno pastirovanje v javnih bolnišnih napravah tako stiskano in vtesnjeno, vstanovil je svobodno bolnišnico sv. Jožefa in ondi onim nasproti deloval. Brez števila dobrodelnih vstanov in društev bilo je pod pastirovanjem ranjega kardinala vstanovljenih, ali pa na novo povzdignjenih. Tudi nekaj v kulturnem boju iz Pruskega pregnanih duhovnov bilo je začasno sprejetih. Sicer je pa republikansko časnikarstvo umerlemu pravično. „Republique française“ hvali njegovo spravljalnost, pri čemur pa vendar reči Cerkveni ni nič dolžan ostal. Vsi listi pripoznavajo njegovo veliko ljubezen do bližnjega. „Bil je svet mož, skrivnostna duša, ki je živela le v molitvi in za dobro“, pravi „Paris.“ „Ko glavar pariške škofije ko duhoven in človek bil je izgled največjih čednosti.“ „Echo de Paris“ pripoznava njegovo popolno nesebičnost.

„Temps“ poterjuje: „Njegovo razsvetjeno ljubezen do domovine dovolila mu je, da je v posebno težkih okoliščinah svoje škofovske dolžnosti zedinjal s svojim prepričanjem. „Bil je enako dobrodelen, kot pobožen; njegovo smert obžaluje vse.“ V politiko segal je kardinal le tedaj, ko je bilo treba reči Cerkveno zagovarjati. V zbornicah, kakor pri republikanskem predsedniku je protestiral zoper ponekristjanjenje poduka, zoper preganjanje redovnikov, odstranjenje cerkve sv. Genovefe itd. Pred malo meseci obernil se je še v nekem zgovornem pismu do predsednika Grévy-a in je svaril pred nasledki Cerkvi sovražnih naredb.

Mgr. Richard (r. Rišar), kot koadjutor kardinala Guiberta in njegov pravni naslednik, je precej po smerti Guibertovi prevzel opravila knezoškofije Pariške in to je naznanil republikanskemu predsedniku in naučnemu ministru, kakor se spodobi. Mgr. Richard je 65 let star; bil je, predno je bil tje ko sopomočnik (s pravico naslednika) poklican, škof Belleyski in partibus.

Poročilo bratovšine vednega češenja presv. Rešnj. Telesa in za opravo ubožnih cerkev v Ljubljanski škofiji za leto 1885/86.

Dasiravno je prvi namen našega poročila, da Bogu očitno izrečemo ponižno zahvalo za obilni blagoslov, s katerim je zopet v preteklem letu obdaroval našo bratovščino, hočemo vendar s kratkim popisom lepih uspehov njenega delovanja tudi spodbuditi bratovske ude, da ne opešajo v gorečnosti, in pa k pristopu vabiti tiste, ki še niso bratovski udje, pa iz poročila spoznajo lepi sad, ki ga bratovščina donša, in katerega bi se v svoji dušni prid lahko vdeležili z opravljanjem mesečne molitvene ure in z darovanjem malega letnega doneska.

Serčno je nas veselilo, da se tudi v preteklem letu ni zmanjšala vnema za našo bratovščino, in da ji je v tem času iz raznih duhovnij naše škofije zopet pristopilo 1658 novih udov. Do sedaj jih je vanjo že bilo 40.406 zapisanih, in ako ravno jih je v teku 27 let, kar bratovščina obstoji, že muogo pomerilo, in so tudi marsikateri

iz raznih vzrokov zopet izstopili, je vendar še ogromno število bratovskih udov, „ki ljubijo Gospoda in lepoto njegove hiše“, in s svojimi molitvami in češenjem po dnevi in po noči kakor častna straža obdajajo Gospoda, ki v Zakramentu presv. Rešnj. Telesa med nami prebiva.

Mesečna maša za žive in mrtve ude s kratkim govorom na čast presv. Rešnj. Telesa se je v tukajšnji uršulinski cerkvi redovno opravljala, in so se je ljubljanski udje in pri slovenski službi božji tudi mnogi vnanji družbeniki pridno vdeleževali.

Milošnje za opravo ubožnih cerkev je bratovščina od svojih udov v preteklem letu prejela 4919 gld. 84 kr., za kar jim naj bode priserčna zahvala, kakor tudi blagim ženskim družbenicam ljubljanskim, katere so s svojo marljivostjo pripomogle, da so se imenovani darovi obračali v napravo potrebnih cerkvenih oblačil in paramentov. Kakor se je pri očitni razstavi od 8—10. t. m. vidilo, je namreč bratovščina v preteklem letu uožitim cerkvam v prid napravila: 13 belih pluvijalov, 51 mašnih plaščev raznih barv z vsem, kar se k temu šteje, 18 velumov za pri blagoslovu s presv. Rešnj. Telesom, 36 blazinic za mašne bukve, 3 antipendije ali banderca pred izpostavljeno presv. Rešnj. telo, 3 plaščike za ciborije, 22 štol za obhajila, 6 belih štol za popoldansko službo božjo, 24 obhajilnih burz s plaščiki, 3 oltarne perte, 50 mašnih srajc, 150 humeralov, 50 cingulov, 50 koretljev, 100 korporalov, 100 pal, 200 rutic za lavabo, 400 rutic za kelih (purifikatorjev). Razdelitev navedenih paramentov se je pa tako zveršila, da je dobila:

1. Ternovska cerkev v Ljubljani: 1 rudeč mašni plašč.
2. Uršulinska cerkev Ljubljani: 1 vijoličen mašni plašč, 1 antipendij.
3. Cerkev presv. Serca Jezusovega v Ljubljani: 1 bel mašni plašč.
4. Kapela Marijaniša v Ljubljani: 1 bel pluvijal.
5. Farna cerkev na Igu: 1 bel mašni plašč, 2 obhajilni burzi.
6. Dóbrova pri Ljubljani: 1 črn mašni plašč.
7. Brezovec: 1 bel mašni plašč.
8. Sora: 1 obhajilno burzo in štolo, 6 korporalov, 6 pal, 12 rutic za lavabo, 24 rutic za kelih.
9. Ježica: 1 bel mašni plašč.
10. Černuče: 1 obhajilno burzo in štolo, 6 korporalov, 6 pal, 12 rutic za lavabo, 24 rutic za kelih.
11. Sv. Katarina: 3 mašne srajce, 3 prepase, 9 humeralov.
12. Škofja loka: 1 bel pluvijal, 2 obhajilni burzi.
13. Selca: 1 velum.
14. Trata: 1 velum.
15. Sorica: 2 belo-rudeči blazinici za mašne bukve.
16. Lučine: 1 zelen mašni plašč.
17. Šent-Lenart: 1 vijoličen mašni plašč.
18. Zalilog: 3 koretlje.
19. Žabnica: 6 korporalov, 6 pal, 12 rutic za lavabo, 24 rutic za kelih.
20. Kranj: 1 bel pluvijal.
21. Cerklje: 1 vijoličen mašni plašč.
22. Spodnji Brnik: 1 velum.
23. Lahoviče: 1 rudeč mašni plašč.
24. Šenčur pri Kranji: 6 korporalov, 6 pal, 12 rutic za lavabo, 24 rutic za kelih.
25. Voglje: 3 koretlje.
26. Šmartno pri Kranji: 1 vijoličen mašni plašč.
27. Smlednik: 1 velum.

28. Predvor: 1 obhajilno štolo in burzo, 1 belo štolo.
29. Kovor: 3 koretlje, 1 obhajilno štolo.
30. Mavčiče: 1 bel mašni plašč.
31. Terstenik: 1 obhajilno štolo, 3 koretlje.
32. Goriče: 3 mašne srajce, 3 prepase, 9 humeralov.
33. Predoslje: 1 velum.
34. Gorje: 3 koretlje, 2 burzi in 2 štoli za obhajila.
35. Bohinjska Bistrica: 1 bel pluvijal, 1 plašček za ciborij.
36. Kropa: 2 belo-rudeči blazinici za mašne bukve.
37. Dovje: 1 črn mašni plašč.
38. Kamna gorica: 1 velum.
39. Leše: 1 vijoličen mašni plašč.
40. Dobráva pri Kropi: 3 mašne srajce, 3 prepase, 9 humeralov.
41. Kamnik: 1 bel pluvijal.
42. Goričica: 2 belo-rudeči blazinici za mašne bukve, 3 koretlje, 1 belo štolo.
43. Komenda: 2 belo-rudeči blazinici za mašne bukve.
44. Zgornji Tuhinj: 6 korporalov, 6 pal, 12 rutic za lavabo, 24 rutic za kelih.
45. Motnik: 1 antipendij.
46. Špitalič: 6 korporalov, 6 pal, 12 rutic za lavabo, 24 purifikatorjev.
47. Stranje: 3 koretlje.
48. Mekine: 1 rudeč mašni plašč.
49. Sela pri Kamniku: 3 koretlje.
50. Rova: 2 črni blazinici za mašne bukve.
51. Vranja peč: 1 vijoličen mašni plašč.
52. Moravče: 1 velum.
53. Vače: 1 bel mašni plašč.
54. Dcl: 1 črn mašni plašč.
55. Sv. Helena: 6 korporalov, 6 pal, 12 rutic za lavabo, 24 rutic za kelih.
56. Šent-Lampert: 3 koretlje.
57. Hotič: 6 korporalov, 6 pal, 12 rutic za lavabo, 24 rutic za kelih.
58. Blagovica: 2 belo-rudeči blazinici za mašne bukve.
59. Češnjice: 3 mašne srajce, 9 humeralov, 3 prepase.
60. Šmarija: 1 bel mašni plašč.
61. Višnja gora: 1 rudeč mašni plašč, 1 obhajilno burzo.
62. Zatičina: 2 belo-rudeči blazinici za mašne bukve.
63. Žalina: 3 koretlje, 1 obhajilno burzo.
64. Zagradec: 1 bel pluvijal.
65. Šenčur pri Šmariji: 3 koretlje.
66. Polica: 1 rudeč mašni plašč.
67. Šmartno pri Litiji: 3 mašne srajce, 3 prepase, 9 humeralov.
68. Litija: 2 belo-rudeči blazinici za mašne bukve.
69. Radeče pri Zidanem mostu: 2 belo-rudeči blazinici za mašne bukve, 1 obhajilno burzo.
70. Šenčur pod Kumom: 2 obhajilni štoli in burzi, 3 mašne srajce, 3 prepase, 9 humeralov.
71. Polšnik: 6 korporalov, 6 pal, 12 rutic za lavabo, 24 rutic za kelih.
72. Dole: 1 rudeč mašni plašč.
73. Kresnice: 1 črn mašni plašč.
74. Prežganje: 2 zeleno-vijolični blazinici za mašne bukve.
75. Dobovec: 3 koretlje.
76. Štanga: 2 zeleno-vijolični blazinici za mašne bukve.
77. Trebnje: 1 bel mašni plašč.
78. Sela pri Šumbregu: 1 velum.
79. Trebelno: 1 rudeč mašni plašč, 1 obhajilno štolo.
80. Šmihel pri Žužemberku: 3 koretlje.
81. Šent-Janž: 1 bel mašni plašč.
82. Sv. Trojica: 1 velum.
83. Leskovec: 1 bel mašni plašč.
84. Šent-Jernej: 1 vijoličen mašni plašč.
85. Škocijan pri Dobrovi: 1 velum.
86. Raka: 1 velum, 2 obhajilni štoli.
87. Čatež ob Savi: 1 velum.
88. Križevo pri Kostanjevici: 1 rudeč mašni plašč.
89. Mirna peč: 3 mašne srajce, 3 prepase, 9 humeralov.
90. Stopiše: 3 koretlje, 1 obhajilno štolo.
91. Bela cerkev: 1 velum.
92. Soteska: 2 rudečo-beli blazinici za mašne bukve.
93. Prečina: 3 mašne srajce, 3 prepase, 9 humeralov, 2 obhajilni štoli.
94. Vavta vas: vijoličen mašni plašč.
95. Podgrad: 1 velum.
96. Poljanica: 1 bel mašni plašč.
97. Toplice: 1 rudeč mašni plašč.
98. Semič: 1 vijoličen mašni plašč.
99. Černomelj: 2 rudečo-belo blazinici za mašne bukve, 6 korporalov, 6 pal, 12 rutic za lavabo, 24 purifikatorjev.
100. Stari terg pri Poljanah: 6 korporalov, 6 pal, 12 rutic za lavabo, 24 rutic za kelih.
101. Podzemelj: 2 mašni srajci, 2 prepasa, 6 humeralov, 2 koretlja, 4 korporale, 4 pale, 8 rutic za lavabo, 16 rutic za kelih.
102. Kočevje: 1 bel pluvijal, 1 belo pridgarsko štolo.
103. Koprivnik pri Kočevji: 1 vijoličen mašni plašč.
104. Stara cerkev pri Kočevji: 3 mašne srajce, 3 prepase, 9 humeralov.
105. Osilnica: 1 obhajilno burzo in štolo, 1 belo pridgarsko štolo, 3 mašne srajce, 3 prepase, 9 humeralov, 3 oltarne pette.
106. Banjaloka pri Kočevji: 2 vijolično-zeleni blazinici za mašne bukve.
107. Topla reber: 6 korporalov, 6 pal, 12 rutic za lavabo, 24 rutic za kelih.
108. Ribnica: 1 bel pluvijal.
109. Dobrepolje: 1 bel mašni plašč, 1 obhajilno burzo.
110. Lašiče: 1 bel mašni plašč.
111. Loški potok: 2 belo-rudeči blazinici za mašne bukve.
112. Draga: 3 koretlje.
113. Škocijan pri Turjaku: 1 rudeč mašni plašč.
114. Struge: 1 rudeč mašni plašč.
115. Verhnika: 1 črn mašni plašč, 2 obhajilni burzi.
116. Polhov gradec: 3 mašne srajce, 3 prepase, 9 humeralov, 6 korporalov, 6 pal, 12 rutic za lavabo, 24 rutic za kelih.
117. Preserje: 2 belo-rudeči blazinici za mašne bukve, 1 obhajilno štolo in burzo.
118. Logatec: 6 korporalov, 6 pal, 12 rutic za lavabo, 24 rutic za kelih.

119. Zaplana: 3 mašne srajce, 3 prepase, 9 humeralov, 1 obhajilno štolo.
120. Šent-Još nad Logatcem: 1 rudeč mašni plašč.
121. Idrija: 1 bel pluvijal.
122. Spodnja Idrija: 1 obhajilno burzo in štolo.
123. Vojsko: 1 bel mašni plašč.
124. Godovič: 2 rudeče-beli blazinici za mašne bukve, 1 obhajilno in 1 pridigarsko štolo.
125. Zavrac: 1 velum.
126. Cirknica: 1 bel mašni plašč.
127. Bloke: 1 velum.
128. Studenc: 1 obhajilno burzo in štolo, 6 korporalov, 6 pal, 12 rutic za lavabo, 24 rutic za kelih.
129. Šent-Vid pri Cerknici: 3 koretlje, 1 obhajilno burzo in štolo.
130. Hrenovice: 2 belo-rudeči blazinici za mašne bukve.
131. Slavina: 1 bel mašni plašč.
132. Vreme: 1 antependij, 1 obhajilno burzo.
133. Šent-Peter: 6 korporalov, 6 pal, 12 rutic za lavabo, 24 rutic za kelih.
134. Ternovo na Notranjskem: 1 bel mašni plašč.
135. Košana: 1 bel mašni plašč.
136. Nadanje selo: 3 mašne srajce, 3 prepase, 9 humeralov.
137. Prem: 1 vijoličen mašni plašč.
138. Harije: 3 mašne srajce, 3 prepase, 9 humeralov.
139. Vipava: 1 bel pluvijal.
140. Šent Vid pri Vipavi: 1 bel pluvijal.
141. Lozice: 1 vijoličen mašni plašč.
142. Šturija: 1 bel mašni plašč.
143. Goče: 1 velum.
144. Verhpolje pri Vipavi: 3 mašne srajce, 3 prepase, 9 humeralov.
145. Budanje: 3 mašne srajce, 3 prepase, 9 humeralov.
146. Vrabče: 1 velum.
147. Ustija: 1 rudeč mašni plašč.
148. Stolna cerkev v Sarajevi: 1 bel pluvijal, 1 bel mašni plašč
149. Stolna cerkev v Banjaloki: 1 bel pluvijal.

Hvaljeno in češeno bodi na veke presv. Rešnje Telo!
V Ljubljani, sv. Loreuca dan 1886.

Vodstvo bratovsko.

Ogled po Slovenskem in dopisi.

Iz Ljubljane. Pretekli dni so milgsp. knez in škof Jakob Misija v Sekovu na gornjem Štajarskem mašniško posvečevanje podelili sedmerim redovnikom benediktincem. Potem so se podali na božjo pot v Marija-Celje, kjer so Mariji D. tudi svojo škofijo priporočili. K rojstni obletnici njegovega veličanstva cesarja Frančiška Jožefa so se vernili domu in v sredo ob 10 v pričo cesarskega namestnika barona Winklerja in vradnij opravili slovesno pontifikalno mašo med veliko azistencijo.

Ljubljanski mestni gosp. župan v pozivu vabi občinstvo k prostovoljnemu darovom za napravo spominka slavnemu maršalu Radeckimu na Dunaju, o katerem smo že govorili. Gospod župan želi, da naj bi tudi časniki sprejemali darove v ta patrijotični namen, kateremu na čelu je slavni nadvojvod Albreht.

Mestna občina Ljubljanska je v ta namen darovala lep dar z geslom: „Deželno stolno mesto vojvodine Kranjske svojemu bivšemu častnemu meščanu 500 gld.“

Iz Ljubljane. Oddajani darovi. (Dalje.)

26. okt. poslal č. g. J. Mesarju za novo cerkev v Boh. Bistrici 23 gld.

30. okt. Treba je bilo plačati davek (prepisnično) od travnika, ki ga je pokojni č. g. Jak. Košir, kurat v Št. Vidu Ipavskem, zapustil za katol. misijon v srednjem Afriki, namreč 192 gld. 25 kr. V ta namen se je obrnilo 131 gld. zbirk, ki so bili v kn. škofijski pisarni, drugo pa se je pridalo iz zbirk, ki „Danici“ zlagamo prihajajo.

19. listop. G. V. Lahu 18 gld. za intencije in 5 gld. za misijon.

19. listop. Prečast. g. vodju sv. Detinstva kan. A. Zamejcu zbirk 201 gld. 31 kr.

19. listop. Č. P. Edmundu Hagerju v Solnograd 72 gld. za misijone v Kini, in sploh „za razširjanje sv. vere“ 55 gld.

19. listop. Č. g. župniku Jan. Ažmanu poslal sploh za tiste na Gorenjskem, ki so bili od strašne povodnji poškodovani, 148 gld. 70 kr.; in posebej za Dovje 25 gld., za Kranjsko goro 15 gld., za Rateče 10 gld., za Belo peč 15 gld., in za Dolince sploh 8 gld., s kakoršnimi nameni je bilo kaj poslanega.

25. listop. Za hišo katol. rokodelskih pomočnikov izročil preč. g. družbenemu vodju Jan. Gnezdu 174 gld.

29. listop. Po ameriškem misijonarju č. gosp. Karolu Köberlu za novo cerkev milgsp. škofa Vertina 10 gld.

15. grud. Po č. g. Ant. Žlogarji 4 gld. za spominek † Božiča (našega rojaka) na Koroškem.

22. grud. Po g. Al. Kiferlu (odhajajočem v Bosno) 5 terdnjakov (od nekega že umerlega duhovna), ki bi utegnili biti za pušice za ss. olja, 5 gld. v srebru za opravo v novi cerkvi, in 1 velik križavec, vse milgsp. škofu v Banjaluki.

24. grud. G. V. Lahu 15 gld. za ss. maše.

30. grud. Preč. g. vodju J. Gnezdu za hišo katol. rokodelcev zopet 142 gld.

31. grud. Za cerkev v Želimljah čast. g. Dernovšku 12 gld.

Leta 1886.

3. prosenca. Čast. g. župniku J. Lesjaku poslal v Kostanjevico 32 gld. za poškodovane po toči.

3. pros. Č. g. župniku J. Ažmanu na Dovje zopet 44 gld. 45 kr. za Gorenjce s povodnijo poškodovane.

15. pros. Gosp. Val. Lah-u za maše in miloščine 46 gld.

15. pros. Milgsp. škofu Marijanu Markoviču 51 gld. za novo škofijsko cerkev in za misijon.

15. pros. Vodju sv. Detinstva g. kan. A. Zamejcu 250 gld. 72 kr. zbirk.

20. pros. Č. g. župn. Sajetu za oltar sv. Antona v Štangi 10 gld.

20. pros. G. V. Lahu 36 gld. 40 kr. in 25. pros. zopet 11 gld. za razne intenc.

29. pros. V kn. škof. pisarno za Sarajevske zvonove: hranilnične bukvice za 230 gld. in drugih zbirk 338 gld. —, ter 8. sveč. zopet 518 gld. 30 kr., skup 1086 gld. 30 kr. Potem 70 gld. za Dolenjske (ali Dolinske?) po povodnji poškodovane farmane za razdelitev.

8. svečana. G. V. Lahu 48 gld. 60 kr. za razne intenc.; in 16. sveč. v enake namene in za misijon 56 gld.

27. sveč. Preč. opatu Bonaventuru v Marija-Zvezdo 31 gld. 30 kr. zbirk za njihovo napravo; in 27. sušca zopet 53 gld. za sirotišnico.

5. sušca. Prečast. g. kan. dr. Jegliču v Sarajevo 50 gld. milošenj in 6 gld. naročil na „Srce“.

16. sušca. Č. g. župniku Sajetu 5 gld. 20 kr. za cerkev sv. Antona.

31. sušca. V kn. škof. pisarno za Sarajevske zvonove zopet 253 gld. 22 $\frac{1}{2}$ kr.

5. mal. travna. Za hišo katol. rokodelskih pomočnikov po č. g. kat. Ant. Keržiču oddal 100 gld. zbirka.

10. mal. travna. V Carigrad arhimandritu P. Anastasijadu 105 gld. zbirka za napravo duhovnov iz razkolništva v katol. Cerkev prestopivših.

11. ali 12. V Solnograd P. Edmundu Hagerju „za razširjanje sv. vere“ — ter za Kino, Anam, Tong-King — najpotrebniše misijone 400 gld.

14. mal. travna. G. V. Lahu za intencije in zvon 86 gld.

17. mal. travna. Pn. g. kan. A. Zamejcu kot vodniku sv. Detinstva 279 gld. 75 $\frac{1}{2}$ kr. zbirka.

17. mal. travna. Za zidanje cerkve ss. Cirila in Metoda v Solunu 128 gld. za ondotne redovne sestre 60 gld., sploh za misijon 30 gld.; — skup 218 gld. poslal po č. ljubljanskih lazaristih.

5. majnika. Za Sarajevske zvonove v kn. škof. pisarno 56 gld. 45 kr.

19. majnika. G. V. Lahu v Dubico 158 gld. 25 kr. za intencije in 25 gld za zvonček. (Op. To je bila zadnja pošiljatev temu č. g. misijonarju, ker malo dni pozneje je bil od tolovajev napaden.) (Dalje sledi.)

Doberniče, 14. avg. (Nova maša.) Kar sem že v zadnjem svojem dopisu na kratko obetal, to doživeli smo 8. avgusta. Daroval je namreč tisti dan slovesno prvo sveto mašo domači rojak č. g. Iva u Kova č iz teržaško-koprške škofije. Slaven dan je bil to za našo faro. Sedemnajst gg. duhovnov in bogoslovcev spremilo je novomašnika pred oltar Ljudstva zbralo se je iz domače in bližnjih fará toliko, da pri velikih vratih ni bilo mogoče sprevidu stopiti v cerkev, zunaj hiše božje pa jih je ostalo še za eno farao cerkev. *) Slavnostni govor imel je brat domačega gosp. župnika g. Andrej Karlin, mestni klaplan pri sv. Jakobu v Ljubljani. Kazal nam je z živo besedo kelih terpljenja mašnikovega, a tudi venec plačila njegovega na tem in na onem svetu. Ljudstvo je pazljivo sledilo govoru in se kljub silne guječe in vročine v cerkvi in zunaj cerkve prav spodbudno obnašalo. Po končani službi božji povabljeni so bili svatje v bližnjo vas Šahovec na novomašnikov dom, duhovščina pa je obedovala v duhovski hiši. Med prelepim petjem žužemberških pevcev, med veselimi napitnicami in prijateljskimi pogovori smo se v družbi novomašnikov prijazno radovali in voščili mlademu duhovnu dobro srečo in delovanje polno duhovnega sadú med našimi brati v tužni Istri. Obžalujemo le, da g. novomašnik mora tako hitro zapustiti domačo faro, ter podati se v službo mu že omenjeno. M. lg. škof teržaški so ga namreč poslali v Buzet (Pinguente) za duhovnega pomočnika, katero službo želé, da zarad pomanjkanja duhovnov skoro nastopi. Bog Te spremljaj, predragi prijatelj, s svojo milostjo po vseh potih! Na mnoga leta!

Iz Notranjskega, 14. avg. (Nova maša.) Predraga „Zgodnja Danica!“ Č. g. Franc Zakrajšek daroval je 8. avgusta t. l. tukaj na Blokah svojo novo mašo. Nesi, nesi to veselo novico med slovenski svet, spodbudi preblage, dobre mladenče, da se vnémajo za duhovski stan, ter postanejo pravi duhovni, Bogu in sv. Cerkvi v čast, sebi in drugim v blagor in zveličanje. Hočem li opisovati veselje faranov nad to redko slovesnostjo?

*) Opomba. V taeih primérnejših morajo zunanji ostati zedinjeni z notranjimi ter pobožno sv. opravila se vdeleževati, da niso brez sv. maše. Vr.

Samo to rečem: marsiktera solza veselja in pobožnosti uternila se je iz oči, serčna vošila spremljevala so č. g. novomašnika. S pravo radostjo stavili so se mlaji, pletli se zeleni venci za svečanost. Ozaljšala se je cerkev, da malokdaj tako. Slovesno priterkavanje zvonov, pokanje iz topičev naznanjevalo je že v predvečer slovesnost prihodnjega dneva. Prihiteli so prečastiti gospodje, hvala jim, srečo vošit č. g. novomašniku, poslaviti svečanost. Ker je bilo vreme lepo, prišlo je tudi drugega vernega ljudstva toliko, da je bila cerkev kar natlačena, in še zunaj jih je moralo veliko ostati. Prekrasno petje moškega zbora razlegalo se je lepo vbrano po cerkvi, milo pozdravljalo je č. g. novomašnika prišedšega ob določeni uri v cerkev, spremljanega od častitih gg. duhovnov in drugih spoštovanih svatov iz duhovske hiše. S krepkim glasom zapoje novomašnik: Veni S. Spiritus! izborno nadaljujejo pevci na koru; ravno tako krasno bilo je tudi vse drugo petje. Prečastiti gospod špirituval J. Flis stopi na leco. V prelepem govoru z razločno besedo razklada vernemu ljudstvu visoki pomen mašništva, njegovo veliko moč in oblast. Povdarja ljubezen, katero ima mašnik do ljudstva, ta ljubezen mu naklada darežljivo delavnost in zatajevanje, kaže pa tudi na veliko korist, ki prihaja za ljudstvo. Čestita novomašniku, da je srečno odšel nevarnostim sveta, ter varno privesljal v zavetje hiše Gospodove. Pričela se je najsvetejša daritev, pervikrat po posvečenih rokah blagega mladenča, ki si je prosto, neprisiljen po kaki vnani okolnosti, izvolil duhovski stan. O kako lepo je bilo videti mladega, čverstega gospoda pervikrat stati pred altarjem Gospodovim. Bralo se mu je že na obrazu, da dobro umeva imenitnost in tehtnost nekervave daritve nove zaveze. Saj to je ravno tista daritev, katero je naj prvi opravil Jezus Kristus sam pri zadnji večerji, Jezus Kristus, ki je kmalo na to. precej drugi dan, véliki petek, kot nedolžno Jagnje Božje bil na križu darovan in usmerten. Ravno to daritev, katero so aposteljni po povelju Gospodovem nadaljevali, je zdaj pervikrat opravil gosp. novomašnik. Jezus Kristus hodil je učeč, dobrote deleč in tolažeč po deželi, v délež bilo mu je zaničevanje, križ za plačilo. Kelih Gospodov bom prijel vse v verni hvali večnega Očeta, glasi se pomenljivo kronografikon pred cerkvijo. Vé dobro g. novomašnik, da od zadnje večerje pelje pot na Oljsko goro, potem še na goro Kalvarijo; toda na Kalvariji je konec terpljenja, od tam je zadnja pot na Oljsko goro in od onod v večno veselje. Kelih Gospodov bo tudi novomašniku dajal moč, tolažbo in serčnost, da premaga vse nasprotnike nevérnega sveta in tmine, in srečno doverši pot za svojim Zveličarjem. Po sveti maši podali so se prečastiti gospodje duhovni v duhovsko hišo, kjer je bilo pogostovanje pri blagem prečastitem gospodu župniku Janezu Kaplenku. Ob dveh popoldne bile so zopet litanije pete, po litanijah podali so se povoljno v rojstni kraj č. g. novomašnika, v Zakraj. Ob šestih popoldne bile so zopet litanije pri podružnici S. Duha, kamor spada Zakraj. Kaj pač pomenijo mlaji pri rojstni hiši gosp. novomašnika? Venci oznanujejo današnjo svečanost; pomenijo pa tudi, da bode novomašnik zapustil svoj rojstni kraj. Vsaj zastavice, ki plapolajo verhu mlajcv, zdi se mi, kakor da bi hotle reči: Z Bogom! vé cveteče livade, po katerih se je tolikrat sprehajal v nedolžnem veselju pričujoči novomašnik, veseleč se ljube domačije. Z Bogom! ti vetrič domači, ki si o vročih dnevih počitnic prijetno pihljal hladno sapico. Z Bogom! vé domače domače cvetlice, ki ste delale toliko nedolžnega veselja od perve mladosti č. g. novomašniku. Zdaj ste povite tukaj v mogočne vence in šopke, ki krasijo prijetno priredjeno lopo, kjer se v nedolžnem, čistem veselju radujejo p. n. svatje s čast. g. novomašnikom današnjega. Venci preljudi! vaša zelena

Barva ni barva tužnosti, je barva veselega upanja. Č. g. novomašnik zapusti sicer svojo rojstno hišo, pa se poda v hišo Gospodovo. Tistemu Gospodu bode verno služil, kateri je nas ustvaril, nam odkazal naravni red, in nas ohranjuje; zato tudi vi po svoje srečo vošite g. novomašnika. Gloria, laus Jesu, salus neosacerdoti! glasi se napis pred vratmi duhovske hiše. Na napisu vidijo se barve, rudeča, modra, bela. Rudeča barva naj pomeni ljubezen. Boga samega si je izvolil g. novomašnik za svoj delež, njemu je posvetil vse svoje misli in želje, svoj trud, svoje dejanje in nehanje, svoje življenje in svojo smert; naj ta le dolgo čaka. Ena sama roža, rudeča roža bo mu v sercu, ljubezen do Boga se ime-nuje, iz te rože cvetelo in svoje življenje imelo bode več drugih prelepih, prekornih cvetic, ki bodo osre-čevale svet. Zavoljo Boga ljubil bode svojega bližnjega, kakor sam sebe, pripravljen bode pomagati bližnjemu vsaki čas, po dnevu in po noči, v vročini in v mrazu, v trudu in bedenju. Kot veren sin svoje domovine — služil bode domovini zvesto. Vse za vero, dom, cesarja — to pomeni rudeča barva. Poglej le gori na nebo! Modro je. Visoki mlaji kažejo tudi proti sinjemu nebu. Duhovskemu stanu le prerado napiva se z nehvaležnostjo, za vso ljubezen, darežljivost in terpljenje žanje pogosto zaničevanje. V takih slučajih se ozira proti modremu nebu, tam solnce mirno in nepremakljivo sveti, in greje ne zmenič se za kolovratenje zemlje, tako tudi duhoven spolnuje dolžnosti svojega stanú, ne meneč se za zaničevanje. Dopusti Božja previdnost, da včasih nehvalež-nost vseka sercu njegovemu skeleče rane. Kje pa ni — černe nehvaležnosti? Solnce se skrije za gore, noč se uleže na zemljo, vse potihne in počiva v sladkem spanju; le duhoven zaspi ne more, zopet ozrè se na nebo, neštevilno zvezdic miglja mu nasproti, spomni se, da te nedolžne stvarice dajejo znamenje od njega, ki pre-biva nad njimi, ki je rekel: „Učenec ni večji, kot njegov učenik.“ To spominja modra barva. Ako se duhovnik tako bori in vojskuje do konca, ohrani čist značaj in lilijo nedolžnosti, to pomeni bela barva.

Romanje v Lurd. (Lijon na Francoskem. 12. avg.) Na zahodnjem Dunajskem kolodvoru je pač 1000 ljudi 9. t. m. živahno pozdravljalo odhajajoče avstrijske ro-marje — ki so namenjeni tje v daljni Lurd spričevat svojo versko sveto vnemo in nest zastavo, ki bo svedok poznim rodovom, kako so verni Avstrijci iz serca vdani bili svojemu svitlemu cesarju.

In vsaj še 3 ure od Dunajske postaje na zahodnjem kolodvoru so nam ob cestah posamezniki z vihrajóčimi rutami voščili serčni z Bogom!

V Friburgu v Švici je 10. t. m. prišla deputacija 2 svetnih gospodov ter 1 duhovnega na kolodvor pri-serčno pozdravljat po naročilu tukajšnjih katolikov božje-potnike. Odhajajoč od prelata Zschokke-ja — ki ima težki posel, da nas 581 romarjev vodi v Lurd — so živahno klicali ti verli švicarski katoliki: „Živela Av-strija“!

Ko smo 11. avgusta došli nekoliko pod Genevo, t. j. iz švicarske zemlje na Francosko v postajo Bellegarde — pregledovala se je po francoskih organih dokaj ostro tu vsa pertljaga popotnikom. Raztrosilo se je poprej med romarji, da hočejo Francozije tudi za umetno, 5000 for. vredno našo Lurško zastavo na meji 400 for. mitnine. Nejevoljo je ta vest izbujevala. — A resnice ni bilo temu! Naš vodja, dvorni svétnik Zschokke, je klical mene za pričo, razložil načelniku postaje namen tej zastavi in poprašajočemu pridejal: da ničesa drugzega ni v velikem zaboju nego zastava in potrebno drogovje — pristavljajoč, da mu smé verjeti pri duhovski časti. In vljudni Francoz ~~pač~~ se uklonivši se zahvali verujoč

le samo duhovskemu dostojanstvu. Brez vsake preiskave veléva odnesti zastavo ter izjavi, da gre čez mejo brez plače. — Pravi Francoz je istinito vselej rad ~~obljubljen~~, in rad plemenit. Romarje je ta čin oveselil.

12. avg. sem maševal v Lijonski katedrali pri sv. Janezu. Tu je bil za nas popolnoma odpustek in od-metil sem ga za mater, preselivšo se Velikonočno ne-deljo, ko sem bil osmošolec. Tukaj sem tudi spovedoval tuje in pa svoje Slovenske rojake. Pač gotovo redek slučaj v francoskem Lijonu. Lijonski nadškof Ljudovik Marija je, po predsedniku romarskega vlaka prošén, pri-jazno dovolil, da je vsak izmed duhovnikov-romarjev tu v katedrali smel spovedovati. Duhovnov pa je krog 200; zato so v nekterih četertinkah opravili spoved vsi ro-marji, ki so potem pri sv. maši v tej cerkvi prejeli sv. obhajilo. Služil je ob 8mih sv. mašo in obhajal vse ne-duhovnike pa tiste duhovne, ki niso mogli maševati, prelat Zschokke. Tiha sv. maša in sv. obhajilo je terpelo celo uro. Tako so se torej vdeležili prvega popolnoma odpustka vsi romarji za-se, pa za svoje umerle. Z Bogom!

Tomo Zupan.

Bitva, in začetek božje poti Matere Božje v Logu na Vipavskem.

(Po zgodovinski čertici).

V dičnem logu, Zalem krogu Tertno venčanih goric, Dviga močni Dom mogočni V čast Kraljici se devic.	Gnjev in jezo, Bojno pezo, Čuti bridko domačin; Ko prodira, Pot odpira Do Panonskih si ravnín.
V davnem časi, Dejo glasi, Silovit tu bil je boj Med keršanstvom In poganstvom Za pogin, in za obstoj.	Glej! in nada S Carigrada Kristijanom prisvitlí: Nad trinoga, Neznaboga Teodozij car hití.
Ko se zvalo, Je pisalo Nad tristó devetdeset; Strašno bitje Kervolitje Videl je vipavski svét.	Hrabri, slavni Car postavni. Verže roparske nazaj Legijone Iz Emone Verhniko v vipavski raj.
Divje roje Zbral je svoje Ljut' Evgenij, vsiljen car, Knez poganski, Da keršanski Rod bi vničil in oltar.	Tu se vstavi Knez nepraví, Pod Planino razprostert; Z vojno silno, Brezštevilno, Z geslom: zmaga ali smert!
Ko Romane Stare vkane, Njihov svet podjarmi spét, Sim od Rima, Kot ujima, Dére vlak njegovih čét.	Boj se vname; — Kakor zmame Se Evgenovci boré; Sam pavsodi Trume vodi, Kri v potocih teče, vrè!
Skrito silo Prenemilo Širi trinog si oblast; Po višinah In sterminah Stavlja spet malike v čast.	Res, vojake Serčne, jake Teodozij car imá; A število Preobilo Je borivca ljutega.

Razgled po svetu.

Hrušči — gnanje,
Smertno klanje,
Dneva dva, in dve noči;
Vendar zmaga
Čez sovraga
Še kristjanom ne žari.

Zdaj pomoči
V temni noči
Prosi véрни car Boga,
In Marijo,
Naj to zmijo
Malik'vavstva pokončá.

„Bog vsemožni!
Daj orožni
Moji trumi moč, krepkóst;
Nepošteni
Naj Evgenij
Vidi tvojo visokóst.“

„Naj ne znaša
Se, ne praša
Naš sovrag, kje je njih Bog?
Ti me vteši,
Ti me reši,
Blagoslovi moj ostrog.“

„Mati mila,
Ki rodila
Rešenika si svetá,
Za kristjane,
Tebi vdane
Prosi, da nam zmago dá.“

V sanji, jasni
Govor glasni
Čuje cesar: „se ne boj!
Moč neblažno
Moč sovražno
Zmagal boš, je Bog stebój.“

Z vojno celo
Zdaj veselo
Vdari car v sovražni roj;
Po nižavi,
Vsi, kervavi
Zopet se pričinja boj.

Glej! in čudo,
Burjo hudo
Nad Evgence Bog spusti;
Pesek v lice,
Strelne pšice
Lastne jim nazaj derví.

Sam Evgenij
V razperšeni
Vojni vjet je, in še več!
Knez košati
Mora dati
Zdaj glavó pod ojstri meč. —

Teodozij
V sveti grozi
Božjo roko tu spozná;
In po bitvi
V molitvi
Hvali vroče Stvarnika.

On pobère
In potere
Vse malike iz višin;
Da izgine
Iz doline
Za vse čase njih spomin.

Ter v zahvalo
Bogu zalo
Zida tu kapelico,
V čast Mariji,
Ktera zmiji
Vnovič sterla je glavó.

In nastala
Kmalo zala
Cerkev je s kapelice;
Ki lepota
In krasota
Cele je okolice.

Že stoletja
Tu zavetja
Iše verni kristijan;
Ker Devica
Je Zdravnica
Dušnih in telesnih rán.

Ljud pobožni
Slave, množni
Roma z daljnih krajev še,
Do Device,
Od Gorice
Pivke, Krasa, Idrije.

O naj tudi
V borbi hudi
Z nejeverstvom zdajni čas,
Ona brani
In ohrani
Sveti veri zveste nas.

Ti nas vsliši,
Solze zbríši,
O Marija z Jezusom!
Ko hodili
V serčni sili
Bomo v Tvoj prelepi dom.

Radoslav.

Kolera. Leto 1884 se je končalo z ognjeno šibo, ktera se je bila napervo prikazala v Tulonu na Francoskem in potem v Marsiliji, od tam je prestopila na Laško in razsajala je prestrašno. Prejenjala je nadloga nekoliko, toda ogenj je tlel pod pepelom, pa ni še ugasnil. Zakaj ne? Francija in Italija ste dvé katoliški deželi, kateri pa sedanji čas razodevate naj večje sovražstvo zoper katoličanstvo. Če kdo more tajiti, naj pa tají! Lahí, ki imajo naj večí zaklade milosti med seboj, se skazujejo narbolj nehvaležni do sv. Cerkve, zato je tudi šiba prehudo tepla in tépe to deželo. V Piemontu, v Speciji, na Napolitanskem, v Genovi, v Parmí in na sto aruzih krajih je ljudí strašno kosila. Lepo so se marsiktere visoke osebstva skazovale na Laškem do bolnikov med kolero, spreobernile pa se niso k Cerkvi, tarejo še zmeraj; zato pa šiba ne gre iz dežele. Francija pa si zraven tega sramoto žanje na Jutrovem in domá. Njena politika je framasonska in torej vertoglava.

Čez polovico leta 1886 je za nami in kolera še zmeraj ni minula, temveč zdaj proti jéseni jela je huje protiti, iz Laškega se bliža proti nam in ni brez njenih znamenj celo v naši deželi. Kristjan dobro vé, kje je vir in vzrok tacih šib; kristjan vé, da naj višji Gospodar kakor vesoljstva tako tudi posameznih dogodkov je Bog. Postavil je Gospodar nebes in zemlje uspremenljive postave pravice in čednosti, katerih se umni ljudje deržati morajo; če ne, je razžaljena večna Pravica in priti morajo kazni — časne in večne. Neumen je in sam svoj sovražnik, kdor tem večnim postavam nasproti dela. Bolezni, terpljenje, skerbí, žalost, smert — vse to je prišlo na svet zaradi greha. Gréh, upor zoper Boga in njegove zapovedi, zoper vero in njegovo Cerkev — to je vzrok tudi hude šibe, ki jo imenujemo kolero.

Veliko se učí, govori in dela, kako bi se obvarovali te strašne šibe. Vse to je prav, zakaj Bog je zdravila stvaril in tudi hoče, da naj jih rabimo. Toda naj boljše zavarovanje proti kolero je brez dvoma ta, da se odstrani to, zastran česar šiba žuga. Pomočki tedaj so: očistiti se dušnega zadolženja, namesto prešniega hudega začeti delati dobro, spreoberniti se k Bogu in k njegovi sv. Cerkvi. Molitve ne braniti, temveč priporočati in pospeševati jo; opustiti pa take shode in kratkočase, ki služijo mesenosti, v katerih se Bog žali in zatira čednost. Zatira naj se pohujšanje in nesramnost, ki se skazuje očitno po ulicah, po kerčmah in v mnogih prilikah! Nečistniki in nečistnice, žganjepivci in pijanci, tatovi in prešestniki kličejo in vabijo kolero v deželo, neposvečevalci nedelj in praznikov pa skrunivci posta in zaničevavci spovedi ji pot gladijo. Slišalo se je že pred več leti, kako so v Terstu nedelje skrunili; zdaj jih pa kolera straši in kosí.

O Kitajcih, ki jih tudi kolera šiba in tepe, pišejo, da oni delajo razloček med suho in vlažno kolero, in pravijo, da perva ne kosí hudo, ampak druga. Kakor piše „Eco.“ naj bi obiskovalci bolnikov manj ko je moč bili tešč, kadar pride kateri k bolniku; zato méni, naj bi duhoven, ki ima s tacimi ljudmi opraviti, malo pred polnočjo vžival malo jedí in kozarec vina, zjutraj kar se dá zgodaj maševal, da bi mu ne bilo treba dolgo časa teščemu biti, — se vé, kolikor je to mogoče; sicer pa bodimo serčni in izročimo se Njemu, ki ima bolezen in zdravje v rokah in iz ljubezni do kterelega previdujemo bolnike. Kdor ima dobro vést, ga nobena reč preveč ne straši; zato naj se sleherni kristjan, ki je smertno zagrešen, v ss. zakramentih z Bogom spravi, to ga bo bolj varovalo bolezní, kot mnogi drugi pomočki.

Bratovske zadeve.

V molitev priporočeni:

Na milostljive priprošnje N. lj. G. presv. Jezusovega Serca, sv. Jožefa, sv. Nikolaja, ss. Hermagora in Fortunata, naših angeljev varhov in vsih naših patronov Bog dobrotno odverni od naše dežele poboje, umore in samomore, odpad in brezverstvo, prešeatvanje in vse nečistosti, sovraštva, ureklinjevanja in vse pošastne pregrehe in velike nesreče. — Dve deklici za varstvo. — Bolna na očeh za pomoč na priprošnjo M. D., sv. Jožefa in sv. Vida. — Božjastna, priporočena N. lj. Gospej sv. Jožefu in sv. Valentinu. — Zakonska, ki se med saboj prepirata in preklinjati, mož pa še pijančuje. Stara dva, ki se med saboj in z mladimi kregata. — Nekdo v dušnih in telesnih potrebah.

Zahvale.

Dolgo časa sem bila bolna, se nekoliko ozdravila, pa spet zbolela; ko pa sem obljubila in obmolila 9dnevno k presv. Marijinemu Sercu, sem bila hude in dolge bolezni rešena. Češeno bodi Marijino presv. Serce! (Zakasnjeno. Vr.)

Z Gorenskega.

M. S.

Oseba, pred nekaj časom priporočena za oči, se je čisto ozdravila; torej preserčna zahvala Bogu in N. lj. Gospej za njeno priprošnjo!

N. B.

Hči se iz serca zahvaljuje Naši lj. Gospej presv. Serca za naglo pomoč v smertni nevarnosti svojega očeta; ob enem tudi očitno zahvalo izreka še za mnogo drugih ji skazanih milost. (Op. Slučajno zakasnjeno. Vr.)

N. R.

Bila sem prav nevarno, res za smert bolna, še kake tri dni so mi zdravniki odločevali. Priporočevala sem se pa Mariji D. zlasti pod naslovom M. D. Lurške in Naše ljube Gospé, sv. Antonu P., sv. Jožefu in sv. Frančišku za srečno zadnjo uro. Prosila sem pri Jezusu v Sv. R. Telesu pomoč. In res sem se ozdravila tako, da je odstranjena nevarnost. Večna hvala presv. R. T., Mariji in svetnikom! Ker zares sem ozdravela.

V Ljubljani 16. jul. 1886.

M. V.

Naša mati so bili nevarno bolni; mislili smo, da imajo sušico, ker so v poletnem času prav močno kašljali in niso mogli iz postelje, pa s posebnim zaupanjem so se sami in njih otroci zatekli k Lurški Materi Božji, obljubili so, ako ozdravijo, da se bodo prišli pod Rožnik Mariji Devici zahvaliti. Hvala Bogu, zoper vse upanje so zopet ozdravili in ni več videti znamenja sušice. Za to in tudi za neko drugo milost se serčno zahvalimo preljubi Devici in sv. Antonu Padovanskemu.

Marija Rapè.

Koledar za prihodnji teden:

23. vel. serpana. S. Filip B. — 24. S. Jernej ap. — 25. S. Ljudovik kr. — 26. S. Zefirin. — 27. Prenešenje ss. Hermagora in Fortunata. — 28. S. Avguštín. — 29. Angeljska nedelja, enajsta po Binkoštih. Obglavljenje sv. Janeza K.

Listek za raznoterosti.

Iz Ljubljane. Prečastiti P. Jerko (Jeronim) Barbarič, frančiškan iz Fojnice v Bosni, ima od ministerstva in od duhovskih vikših pooblastenje, da sme tudi pri nas pomočkov nabirati za farno cerkev v Fojnici. Samo še kak dan ostane tukaj pri oo. Frančiškanih

in kdor bi želel deležen biti zidanja ondotne častitljive Božje hiše, lahko v frančiškanskem samostanu svoj blagi dar oddá, ali pa tudi pri vredništvu tega lista. Nekaj zbirk smo oddali že zdaj; kar pozneje pride, pošlje se v Bosno.

O zlati maši prečast. gosp. župnika Ant. Namreta in še kaj družega, za kar je bilo ta pot prepozno, pride prihodnjič.

V Žalini so 25letnico obhajali 9. in 10. čč. gg., ktere letos to zadene; več prihodnjič.

V Vénearjih pri Škofji Loki je za sušico umerl blagi petošolec Šimon Rupa r, ki je bil delj časa podpiran tudi od „dijaške kuhinje.“ Sošolci, ne pozabite zanj moliti; pomnite pa, kar tudi on vam iz groba kliče: „Memento mori!“

Deželni predsednik baron Winkler je o cesarjevem rojstnem godu podaril 100 za ljubljanske ubožne in 100 gld. za štiri sirotinske naprave.

Več hribolazcev je v kratkem času storilo po gorskih sterminah nesrečno smert, med njimi tudi en 15letin dijak. — Ni čudo, ker ti ljudje naj raji rabijo nedelje in praznike za take izlete in v tem stiskanji imajo svojo mašo in svojo pridigo.

Duhovske spremembe.

V Lavantinski škofiji: Prestavljeni so ti-le čč. gg.: Jože Muha iz Smartna pri Slov. Gradcu k sv. Rupertu nad Laškim. France Slavič s Sobote v Zaverče, Martin Stolz iz Vozenice v Čadram. Andrej Zdolšek iz št. Petra v Savinjski dolini na Vransko. France Leber pa iz št. Ilija v Turjaku v Galicijo. — Za kaplaue so nastavljeni čč. gg. novomašniki: Jernej Frangež v Vuzenico, Vido Janžekovič v Slivnico pri Celju, France Kopeck k sv. Martinu na Pohorju, Iv. Pavlič v št. Ilij v Turjaku, Fr. Pečnik v Lače, A. Petek k sv. Martinu pri Slov. Gradcu, in Janez Vidovič k sv. Petru pri Radgoni — Umerl je č. g. Ivan Cvetko, kaplan v Žitalah, star 31 let. Naj počiva v miru!

Dobrotni darovi.

Za študentovsko kuhinjo: Č. g. župnik Fr. Gorišek 1 gld. — Srebernomašnik: „ut Deus vertat argentum in aurum“ 5 gld.

Za sv. Detinstvo: Čast. gosp. Simon Zupan, katehet v Škofji Loki 30 gld.

Za opravo ubožnih cerkev naše škofije: Iz Spodnjega Bernika 7 gld. 25 kr. — S Šent-Jošta nad Polhovcem gradcem 34 gld. 31 kr. — Iz Kostanjevice 23 gld. — S Sel pri Kamniku spet 1 gld. 10 kr. — Iz Podzemlja 15 gld. 40 kr. — Iz Krópe 17 gld. 60 kr. — Iz Trebnjega 37 gld. 55 kr. — Mina Skvarča 1 gld. — Marjeta Skvarča 1 gld. — Po čč. gg. Ursulinarrah 18 gld. 2 kr. — Iz Lučin zopet 5 gld. — Gospodičina Marija Elsner 1 gld. — Gospodičina Terezina Elsner 1 gld. — Gospodičina Marija Rozicijo 1 gld. — Iz Škocijana pri Turjaku 10 gld.

Za misijon v Bulgariji: „Profer lumen coecis“ 2 gld. — Iz Frančiškanskega samostana v Ljublj. 11 gld. 50 kr.

Za misijone: Marija Zorman 18 gld.

Za hišo kat. družbe rokodelskih pomočnikov: „In honorem St. Josephi“ 5 gld.

Za cerkev v Želimljah: Čast. g. župnik F. Gorišek 2 gld.

Za Lurd: Č. g. župnik Fr. Gorišek 2 gld.

Za misijon Marienfeld v Texas-u: B. B. 10 gld.